

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο, γεια σου,

Καλή Σαρακοστή. Τελειώσανε και οι Αποκριές, πάει και η Καθαρά Δευτέρα, τελειώνει κι ο Φλεβάρης, ξεφτάνε κι οι καλοκαιριές. Περιμένουμε Πάσχα, φθινοπωρινό βέβαια και η ζωή συνεχίζεται... Και έρχονται και τα γενέθλια για να μας θυμίζουν... φθινόπωρο! Δεν λέω πως χειμώνισσε, να εκείνη η βραδινή ψυχρούλα που ρίχνει μια ζακετούλα στην πλάτη. Κι η έγνοια για να κόψουμε ξύλα για το χειμώνα, να φυτέψουμε κουκιά, να βάλουμε σανό στο αχούρι, τέτοια πράματα. Θα έρθει κι ο χειμώνας θα περάσει θα ξαναέρθει η άνοιξη, θα ξανάρθουν κι άλλα καλοκαίρια. Εκείνο που με λυπεί, Γιώργο μου, είναι τα μικρά πουλάκια που δεν θα ξαναρθούν. Το έχεις πάρει χαμπάρι ότι χάνονται τα μικρά αγριοπούλια; Είναι από εκείνα που ζούμε και δεν τα προσέχουμε, που μας επιβάλλονται σιγά-σιγά, σαν τις ντομάτες και τα φρούτα τα άνοστα, σαν τα κατεψυγμένα φαγητά, σαν τις κάθε είδους ευκολίες που κάνουν τη ζωή μας άχρωμη κι ανούσια.

Και τα όσα αλλάζουν χωρίς την έγκρισή μας και χωρίς να κατανοούμε πως αλλάζουν την κάθε μέρα μας, τη ζωή μας γενικά είναι πολλά. Τα μικρά αγριοπούλια που εξαφανίστηκαν από τον κήπο μας ίσως και δεν πήραμε χαμπάρι. Εμένα μου λείπουν κι όχι μόνο αυτό αλλά το ότι εξαφανίζονται είναι γενικό, παγκόσμιο πρόβλημα. Είναι οι αλλαγές που φέρνει η μόλυνση, είναι πληγές της φύσης, κραυγές πονεμένες της φύσης !!! Αυτά διαπιστώνω, Γιώργο και σκέφτομαι, αν στο δικό μας περιβάλλον συμβαίνουν αυτά, αν με τόση απλωσιά και τόσο πράσινο στην πόλη μας έχουμε τόσο εμφανή φαινόμενα μόλυνσης και αλλοίωσης του περιβάλλοντος, πόσο πιο έντονα θα είναι σε Ευρώπη και Αμερική, πόσο πιο γρήγορα θα έρθει το αδιέξοδο.

Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ
Θα έρθει ένα φθινόπωρο
με πρωινά κλειστά,
Με μεσημέρια πένθιμα
και δύσες δακρυσιμένες.
Στα σύρματα κελιδονιών
μπουλούκια αραδιαστά
θα λεν για χώρες μακρινές,
χώρες ονειρεμένες.

Θα έρθει ένα φθινόπωρο
πνιγμένο στη βροχή
Όπου τα δέντρα ο άνεμος
αργά θα ξεχτενίζει,
Τα φύλλα κίτρινα θα λεν
«δεν έχει απαντοχή
Για καλοκαίρια και χαρές,
άλλη εποχή αρχίζει»

Και θα 'ρθει ένα φθινόπωρο...
στο τζάμι θ' αντηχεί
Το πένθιμο μουρμουρητό
που θα τονίζει η μπόρα...
Δέντρα θα μένουνε γυμνά
και θ' ναι η αρχή
του τέλους, η κατάληξη
του σήμερα, του τώρα.

Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γειά σου κι' εσένα Γρηγόρη,

Ακόμη ένα Πάσχα θα γιορτάσουμε, ακόμη ένα φιλή αγάπης θα δώσουμε, ακόμη ένα αυγό θα τσουγκρίσουμε, ακόμη έναν οβελία θα γευτούμε και όπως λες, η ζωή συνεχίζεται. Όταν ήρθαμε στην Αυστραλία τα βρήκαμε όλα... ανάποδα. Δεν οδηγούμε μόνο ανάποδα, τότε μετρούσαμε τις αποστάσεις σε μίλια, η λίρα είχε 20 σελίνια και η γκίνι 21, και ακόμη δεν μπορώ να καταλάβω γιατί το σελίνι είχε 12 πένες αντί για δέκα.

Γιορτάζουμε το Πάσχα το Φθινόπωρο και ευτυχώς που εμείς τουλάχιστον διατηρούμε την ελληνορθόδοξη παράδοση, με την πένθιμη Μεγάλη Παρασκευή και το πανηγυρικό «Χριστός Ανέστη» τα μεσάνυχτα του Μ. Σαββάτου, το Άγιο Φως, την μαγειρίτσα, τα κόκκινα αυγά, τις κουλούρες και πασχαλινά κουλουράκια. Πραγματικά απολαμβάνω τις περιγραφές σου για τη ζωή στην πατρίδα ειδικά στο χωριό, που δεν έχω ζήσει. Πού να μαζέψουμε ξύλα στην Αλεξάνδρεια για το χειμώνα, ή να φυτέψουμε κουκιά και να βάλουμε σανό στο αχούρι. Πού πήγαν, φίλε μου, οι πασχαλιές που γιορτάσαμε; Έχουμε, όμως, μπροστά μας πολλές πασχαλιές να γιορτάσουμε ακόμη, έστω χωρίς τη γοητεία της Άνοιξης.

Δεν ξέρω τί απέγιναν τα αγριοπούλια, στη γειτονιά μου εξαφανίστηκαν τα περισσότερα που ήταν πολύ ενοχλητικά γιατί βρώμιζαν και μόλυναν τα μπαλκόνια μας. Μια γειτόνισσά μου είπε ότι τα έδιωξαν κάποια αγριοπούλια από την Ινδία, όμως, αλίμονό μας, αλίμονο για την ανθρωπότητα αν εξαφανιστούν οι μέλισσες. Η φύση μάς προειδοποιεί κάθε ημέρα και με κάθε τρόπο πως στραβά αρμενίζουμε και τις

αμαρτίες από την απλυσία μας θα πληρώσουν οι απόγονοί μας. Αυτοί που αγωνίζονται να προστατέψουν το περιβάλλον βρίσκονται σε συναγερμό απέναντι στις μεγάλες επιχειρήσεις που νιάζονται για τα κέρδη τους σήμερα και ας καεί ο κόσμος αύριο. Είναι και αυτοί που πιστεύουν πως η γη δεν κινδυνεύει επειδή τα καιρικά φαινόμενα αντιμετώπισαν και οι πρόγονοί μας, δηλαδή διαλέγετε και παίρνετε, λές και η Φύση είναι εστιατόριο που σερβίρει φαγητά της προτίμησής μας. Εγώ πιστεύω τις χιλιάδες επιστήμονες που επισημαίνουν τον κίνδυνο που απειλεί την μάνα γη, με τον συλλογισμό πως και αν ακόμη δεν κινδυνεύει η Γη, κακό είναι να αναπνέουμε καθαρό αέρα. Αλλωστε, πιστεύω ακράδαντα πως η επιδημία του καρκίνου δεν οφείλεται στις δήθεν καρκινογόνες τροφές που όλοι καταναλώνουμε, αλλά δεν αρρωσταίνουμε. Ο κοινός παρονομαστής για τα αίτια της επιδημίας καρκίνου είναι ο μολυσμένος αέρας που αναπνέουμε.

Καλέ μου φίλε συμμερίζομαι τις ανησυχίες σου για άλλες χώρες με πιο μολυσμένο περιβάλλον από το δικό μας, στην Ευρώπη και Αμερική, αλλά περισσότερο στην Αφρική, όπου το καθαρό νερό και η τροφή είναι πια είδη πολυτελείας.

